

vil gifte, og Gaarden ei selv besidde, den ubehindret for Fæste nyde" o. s. v. Naaget der til at fortolke en Lov naturligtvis hører et grundigt Studium og juridisk Kundskab, saa er det dog saaledes, at ethvert Menneske har en naturlig Følelse af, hvad der er det Rette, og naar han har Interesse for en Sag, vil han snart danne sig en Mening om den lige saa godt som en Jurist, og vi Færinger have nu sat os saa grundigt ind i dette Forhold, at vi Alle i dette Spørgsmaal ere fødte Jurister. Færingerne forklare nu Loven saaledes, at den ældste Søn af den afdøde Fæster strax maa tiltræde Fæstet, naar det er ledigt, medmindre Enken gifter sig igjen og selv beholder Gaarden. Dette maa forstaaes saaledes, at hendes anden Mand slet ikke har Noget med Fæstet at gjøre; Enken skal selv beholde det, og naar hun engang døer, maa Konens første Mand's Søn være berettiget til at modtage Fæstet. Ved Enkens Giftermaal er altsaa den Ret, der tilkommer hendes første Mand's Søn, kun suspenderet for en Tid, for Moderens Levetid, men ikke bortfalden. Naar der nu ved nærværende Lovforslag gives Sønnen af første Ægtekab Udgang til Fæstet fremfor Sønnen af det andet, da er der efter min Opfattelse ikke herved skeet nogen Forandring i Loven af 1691, og dette var Grunden til, at jeg stillede Ændringsforslaget Nr 1. Men naar vi gennemlæse Lovforslaget, ville vi dog finde, at der er kommet noget Nyt derind, navnlig, at Enkens anden Mand skal kunne faae Fæstet; det er noget Nyt, og derfor har jeg ved nærmere Overveelse fundet, at det er nødvendigt at tage det nævnte Ændringsforslag under Nr. 1 tilbage, thi ved Lovforslaget er der virkelig foregaaet en Forandring i Loven af 1691, idet den Ret, Enken ifølge den havde til at beholde Gaarden efter hendes første Mand's Død, ved nærværende Lovforslag er udvidet til hendes 2den Mand. Vel er Godsadministrationen paa Færøerne tidligere afvegen fra ovennævnte Lovbud, idet den i Begyndelsen af dette Aarhundrede har begyndt at give Fæstet til Enkens anden Mand, men det er neppe blevet antaget, at det var i Samklang med Loven, at det skete, men at det i enkelte Henseender var

praktisk rigtig, og det er vel ogsaa derfor, at Administrationen, naar den i sit Tidrum har givet den anden Mand Fæste, dog i Fæstebrevet har ladet indføre Forbehold for den ældste Søn af første Ægtekab, fordi det maatte ansees for uretfærdigt, at denne, som ellers havde Ret til Fæstet ved Moderens Død, ikke engang maatte faae det efter hendes anden Mand's Død. Jeg har ogsaa stillet Ændringsforslag om, at der skal skee den Tilføining i sjette Linie af Lovudkastet: „selv om de ere fødte inden denne Lovs Udstedelse“. Derved ville ganske vist Sønnen af den anden Mand, som i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 1854, maaskee have en Slags Forhaabning om at faae Fæstet, tabe denne, men jeg anseer ikke dette for at være nogen stor Uret, ialfald ikke større end den, som Sønnen af det første Ægtekab allerede have lidt. Der er maaskee ogsaa en Udvei, som kunde hjælpe i begge disse Tilfælde, da der forekommer flere fæsteledige Gaarde, hvor der ikke er Sønnen, men Døttre. Man kunde jo bringe den Bestemmelse ind i Loven, at i Tilfælde, hvor der var saadanne fæsteledige Gaarde, skulde de Sønnen af første Ægtekab, som vare forbigaaede ved tidligere Leilighed, og Sønnen af andet Ægtekab, som ved nuværende Lov havde tabt Haabet, være først berettigede til at faae Fæste. Derved kunde Ubilligheden ved Forholdet høves. Det er sjældent, at der forekommer en Sag fra Færøerne her i Folkethinget, hvor Folkethingmanden og Landsthingmanden fra Færøerne begge ere af en fra Regjeringens forskjellig Anskuelse, og endnu sjældnere, at begge Rigsdagsmænd have været entge med Sagthinget imod Regjeringen. Dette er et meget særegent Tilfælde, og da det høie Thing ikke kan være synderlig indviet i disse færøiske Sager, saa forekommer det mig, at det Rigtige vilde være, at nærværende Sag standses nu og henvises til senere Undersøgelse og Drøftelse i et Udvalg.

Formanden: Der foreligger saaledes et Forslag fra det ærede Medlem for Færøerne om, at Sagens 2den Behandling standses, og at Lovforslaget henvises til et Udvalg; men da der ikke blev nævnt det Medlemsantal, hvoraf